

Протокол №10

Засідання Громадської Ради при виконкомі Красноармійської міської ради

м. Красноармійськ

11.12.2015р.

Присутні: члени Громадської Ради в кількості – 12 осіб

Відсутні: 8 членів (Писанець О.О, Писаренко В.С, Гайворонський П.Є, Дворянчикова В.В, поважні причини, Хохленков С.Г, Полтавченко Л.С, Остапенко І.В, Ташлицький М.М.

Запрошені : Лисенко Д.О – Патріотичний Рух Донбасу, Чечоткін В.М - КМГО «НКВД», Михайленко В.Д, Симоненко Н.Б - АКК представники релігійної громади, Бабенко Д.Л, Білик О.О., Толоконніков О.О – ГО «Місто Милосердя», Оксенчук І.О, Коленська Т.О, Акимкін В.Д, Майборода З.Ф, Мочкарь Т.І. – активісти.

Порядок денний:

1. Підведення підсумків роботи Громадської Ради за 2015 рік та плани роботи на 2016 рік.
2. Різне.

Члени Громадської Ради одноголосно затвердили порядок денний.

1. Підведення підсумків роботи Громадської Ради за 2015 рік та плани роботи на 2016 рік.

Слухали: Дорош С.Ю.-

Громадська Рада при виконавчому комітеті Красноармійської міської ради є постійно діючим колегіальним виборним консультативно-дорадчим органом, утвореним для забезпечення участі громадян у формуванні та реалізації державної політики.

17 січня 2015 року у виконкомі Красноармійської міської ради пройшли установчі збори Громадської Ради за участю інститутів громадського суспільства. До складу Громадської Ради увійшли 21 представник громадських організацій, які зареєстровані у відділу юстиції.

З метою залучення громадян до участі в управлінні державними справами, надання можливості для їх вільного доступу до інформації про діяльність органів виконавчої влади, а також забезпечення гласності, відкритості та прозорості в діяльності цих органів, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», постанови Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 688 «Про внесення зміни до постанови КМУ від 03.11.2010 № 996», протоколу установчих зборів за участю інститутів громадянського суспільства із створення громадської ради при виконкомі міської ради від 17.01.2015 № 1, керуючись статтями 40, 59, 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Громадська Рада затверджена рішенням виконкому від 18.02.2015 року № 24 «Про персональний склад Громадської Ради при виконкомі міської ради».

При Громадській Раді створено 5 комітетів, в кожному комітеті обраний голова :

- комітет з питань соціально-економічного розвитку, бюджету, фінансів, промислового розвитку, інвестиційної політики та партнерських стосунків, питань архітектури, містобудування, земельних відносин, житлово-комунального господарства та комунальної власності – голова Емець О.М.

- комітет з питань екології, захисту навколишнього середовища, природокористування, охорони здоров'я, соціального захисту, материнства та дитинства - голова Червяковська Л.Г.

- комітет з питань освіти, науки, культури, сім'ї, молоді, туризму, фізичної культури і спорту, патріотизму, духовності та національних меншин – голова Гавриленко С.М.

- комітет з питань засобів масової інформації та захисту прав і свобод громадян та юридичного забезпечення громадської ради та громадян міста, розвитку громадянського суспільства, самоврядування та боротьби з корупцією – голова Гайворонський П.Є.

- комітет з питань регуляторної політики, розвитку торгівлі та підприємництва, транспорту, паливо-енергетичного комплексу, дорожнього господарства та зв'язку – голова Денісов О.К.

Протягом даного періоду проведено 10 засідань, на яких були розглянуті наступні питання:

- Затвердження Положення та регламенту Ради;
- Обрання голови, заступників та секретаря, створення комітетів;
- Обговорення проектів питань комітетів для включення до плану роботи Ради;
- Про порядок проведення консультацій з громадськістю;
- Розгляд заяви директора КП «Міський парк культури та відпочинку» Павловського про накладення арешту на майно підприємства;
- Про проведення дня пам'яті та примирення 8 травня і Великої Перемоги 9 травня;
- Про громадські слухання по національно – патріотичному вихованню;
- Обговорення пропозицій щодо плану заходів стратегічного розвитку Донецької області до 2020 року;
- Про парламенсько-громадську платформу на тему «Конституційна реформа через суспільний діалог»;
- Про висвітлення засобами масової інформації життя міста;
- Про перейменування вулиць та міста Красноармійськ згідно з Законом України №317-8 від 09.04.2015р «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного(нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;
- Про підготовку до святкування Дня Державного Прапора, Дня Незалежності України та Дня міста;
- Про установку томографу у ЦРЛ;

Члени Громадської Ради прийняли активну участь по навчальним закладам міста у звітуванні про їх діяльність на загальних зборах (конференціях) педагогічного колективу, батьківського комітету, піклувальної ради, громадськості та ЗМІ.

Громадська Рада терміново, по надходженню скарги, піднімала питання та зверталась у відповідні інстанції :

- По факту виселення дитячо-юнацького клубу «Факел» (м-р «Південний» буд 1).
- По відновленню роботи молочної кухні;
- Про підвищення тарифів на проїзд у міському транспорті;

- Про присвоєння загальноосвітній школі №9 імені Мандрика Віталія Олеговича;
- Про виділення додаткових приміщень для музею;
- Про делегування членів Ради для участі в комісіях та робочих групах створених при виконкомі;
- Зауваження на проект рішення Красноармійської міськвиконкому оприлюднений у газеті «Маяк» від 04.06.2015 року за № 23;
- Про звернення переселенців із зони АТО щодо порушення їх прав.

Не зважаючи на важливість питань в.о. Красноармійського міського голови не вважала необхідним прислухатись до пропозицій Громадської Ради.

Неодноразово Громадська Рада просила про виділення кабінету для Громадської Ради, згідно з Положенням Громадської Ради від 21.02.2015 року та Типовим Положенням про Громадську Раду, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 року № 996. До теперішнього часу Громадська Рада не має приміщення і спілкується з людьми на вулиці.

Громадською Радою проводились круглі столи по темі «Місто Красноармійськ : виклики сьогодення та шляхи їх подолання»(15.08.2015р), громадські слухання у формі публічної дискусії «Стан, проблеми та шляхи вдосконалення національно – патріотичного виховання в навчальних закладах міста Красноармійська» (розроблені анкети).

Проведена мирна громадська хода – реквієм у м. Красноармійську на честь Дня Героїв Небесної Сотні та героїв АТО, а також мітинг «На захист державного суверенітету та територіальної цілісності України».

Думаю, що Громадська Рада працювала не на повну силу. Не достатньо надходило пропозицій від деяких комітетів, хотілось би почути виступи голів комітетів.

З нашого плану роботи лишились невиконані деякі заходи, є пропозиція дані питання розглянути у 2016 році.

Нагороджені : Ткаченко І.І, Таненок О.А, Гавриленко С.М.

Виступили: Ткаченко І.І. Рада працювала добре, ніхто не відмовлявся проводити відповідну роботу. Питання по томографу треба до кінця вирішити.

Таненок О.А. - по гуманітарним питанням працювали добре, на засідання Громадської Ради треба запрошувати представників виконкому. По декомунізації була квота комісія, треба підготувати листа, звернення від громадської організації або від Ради.

Гавриленко С.М. - Боротьба за утвердження України у місті не припиняється, пам'ятник Шевченко незрозуміло коли відкриють. Дуже добре працює Тернопільська рада. Громадська Рада - це платформа майбутніх депутатів, керівників. Відкрите питання по додатковому приміщенню для музею. Красноармійськ - це частка України. Виховування патріотизму в місті (мітинги, хода) все це було по новому мисленню. Ми ходили по підприємствам міста (міліція, міськводоканал, поліклініка, госпіталь), проводили заходи по прогресивному сценарію, іноді вперше там була державна символіка, а це все великий виховний момент. Ми маємо свого літописця, Ткаченко Олександра, який збирає відео матеріал всіх заходів.

Емець О. М. - Треба для шкіл міста оформити підписку на патріотичні газети «Козацький край», «Не збережена нація». Перевірити використання коштів бюджету на паркан ЦРЛ.

Білицька О.В. - Велике прохання до всіх виступаючих – коротко свої виступи надавати секретарю для протоколу.

Вирішили:

1. Звернутися на сайті 06239 про проблеми жителів міста (для включення в план роботи на 2016 рік).
2. План роботи затвердити в січні 2016 року.
3. Підготувати звернення.

2.Різне.

Гавриленко С.М. - По декомунізації не прийнято рішення про назву нашого міста. На сайті 06239 висвітлено дане питання. Світлана Гавриленко про нову назву для Красноармійська: «Давайте ж і ми знімемо радянську полуду з очей і мозку й повернемося до своїх корінь».

Процесс декоммунизации и, как следствие, грядущее переименование Красноармейска – в числе неизменно актуальных, животрепещущих и горячо обсуждаемых тем. Остается всего 10 дней до того момента, когда наш город, в соответствии с Указом Президента Украины Петра Порошенко, получит свое новое имя. Каким оно должно быть, чтобы горожане наконец-то ощутили подлинную гордость за собственную страну и ее многовековую, трагичную и исполненную патриотизма и чести историю? Ответ на этот вопрос журналистам 06239.com.ua дала лектор-методист Центра «Українознавство», председатель комитета по державной идеологии, культуре и духовности Общественного совета Красноармейска Светлана Гавриленко:

«У незалежної держави має бути своя історична пам'ять і своя національна гідність».

- Світлано Миколаївно, до якого часу жителі Красноармійська мають прийняти рішення щодо нової назви рідного міста?

- До 21 грудня 2015 року нам продовжили можливість самим дати назву нашому місту і відіслати свою пропозицію у Верховну Раду, Інститут Національної Пам'яті та Голові обласної адміністрації Павлу Жебрівському.

Хоче цього хтось чи не хоче, але згідно Указу Президента, назву міста треба змінювати. Інакше за нас це зробить Інститут Національної Пам'яті.

Йде процес дерусифікації та декомунізації – процес повернення до нашої української історії. Навіть у топоніміці! І це вірно – кожна шануюча себе країна спирається на свої підвалини, на своє національне коріння.

Давайте ж і ми знімемо радянську полуду з очей і мозку й повернемося до своїх корінь. Бо ми не гірші за інших, а в чомусь і кращі!

Тим паче, що не тільки Європа, але й Америка знають про нас те, що нам було заборонено знати «старшим братом». Ми – найдревніша нація в Європі! Ще 7,5 тисяч років тому наші пращури заснували тут, у Північній Припонтиді - у центрі Європи – велику землеробську цивілізацію Аратту, звідки достеменно почався величезний хід післяпотопної всесвітньої історії. На цій, Богом даній землі - безкрайніх степах і родючому чорноземі – народився невмирущий код світового годувальника – хлібороба. Отакі ми українці!

Нас знищували, топтали, косили голодоморами, гнали у рабство, розкидували по всім світам, знищували навіть нашу топоніміку... А ми завжди відроджувалися. Бо були, є і будемо вовіки!

І зараз Бог дає нам шанс відродитися. Московські посіпаки нав'язували і нав'язують нам свій міф, що вони – «великороси», ми – «малороси», а земля Донеччини – це так звана «Новоросія».

- Розкажіть, будь ласка, докладніше про історію цього великого краю, ім'я якому – Донеччина.

- Давайте розберемося, чим обумовлена така тактика і чому багато моїх земляків ніяк не хочуть знімати совкову зазомбованість і розлучатися з нав'язаною комуністичним режимом назвою «Красноармійськ».

Майже всі знають, що здавен тут було Дике поле - безкрайні степи, через які рухалися різні кочівники, інколи осідаючи тут і навіть утворюючи свої держави. Минав час і різні народи та племена залишали на цій землі свій слід... Споконвіку руси-українці боролися за рідну землю з ворогами, рясно поливаючи її своєю кров'ю і кров'ю ворогів...

Здавна, з часів могутньої Київської Русі, наші пращури торили через Дике поле торгові шляхи на Схід, створювали зимівники і намагалися заселяти цей неспокійний край. А кочові орди торили свої шляхи, по яким гнали цінний товар – полонених русичів – і продавали їх у рабство сусіднім володарям.

У 1552 році українським аристократом, нащадком династії Рюриковичів, князем Дмитром Вишневецьким, прозваному в народі Байдою, на дніпровському острові Хортиця була створена славна Запорізька Січ. Це унікальний лицарський орден, який захищав від невірних і православну віру, і Україну. Відтоді й пішло підняте на щит гасло: «З нами Бог і Україна!».

- Час і необхідність створення Запорізької Січі зрозумілі. Але яким чином цей лицарський орден відноситься до нас?

- 4 вересня 1578 року польський король Стефан Баторій, під протекторатом якого знаходилася на той час Україна, видав Указ: «Угода з низовим козацтвом, згідно якому окреслюються кордони й територія, підконтрольні Війську Запорізькому ліворуч від Дніпра через річки Синюху, Самару та через степ до Дону».

Отже, землі нашого міста й оточуючих його сіл були на стику козацьких паланок – Самарської та Кальміуської.

- Як же розвивались події далі? Чому ми забули власну історію?

- Російською імперською владою, а пізніше «советской» було знищено всі спогади і докази про те, що це – земля українського козацтва. Але, дорогі мої земляки, назва Хутору Запорізького за Динзаводом по дорозі на Родинське якимось дивом, за Божим промислом, залишилася!

У пам'яті старих хуторян залишився спогад про Чумацький шлях, який пролягав через цей зимівник на Бахмут (Артемівськ) за сіллю.

Я думаю, що ми-таки повернемо нашу історичну пам'ять і поставимо на цьому шляху православний хрест, а може ще й спорудимо капличку Київського Патріархату, бо у нашому місті, наче сарана, засів Патріархат Московський. Друзі! Невже ослаб наш козацький славний дух?!

- Я з Вами згодна. Але чому мислення наше й досі залишається прорадянським, а більша частина старшого покоління, як наслідок, хоче повернутись у Радянський Союз?

- Великий сором забувати своє коріння і свою історію, а ще гірше – відмовлятися від них. Ну яка ж ми, дорогі земляки, в біса «Новоросія» і «Путинский русский мир»?! Ми – велика нація, ми зобов'язані повернути нашу гідність і скинути нав'язані так званим «старшим братом» образливі назви «Новоросія» та «Малоросія».

Ми повернемо – і вже повертаємо - нашу вкрадену Московією древню святу назву – Русь, бо ми – нащадки великої Київської Русі. А історія Російської Федерації зовсім інша.

Битва за місце в історії продовжується. Відчуваєте, шановне товариство, зв'язок боротьби за Русь-Україну з боротьбою за історичну назву нашого міста?..

Давайте проаналізуємо ще й те, що нам пропонують наспіх створена «робоча група» і «зайжджі радники»: це назви Прокоф'євськ, Леонтович та Щедрик. Пробачте, радники, при всій повазі до Вас, ми, сподіваюся, будемо приймати назву міста назавжди. Давайте підійдемо до цієї важливої події серйозно.

Ми ж будемо створювати й новий герб міста. Що ж ми, в середину герба помістимо рояль чи скрипку чи, може, диригентську паличку Леонтовича? Це дуже нагадує пальму в гербі Донецької області. Це нонсенс! Хіба цим дихає історія цієї землі?..

Я думаю, що наше місто було, є і буде західними воротами Донеччини у Центральну Україну, шляхом на Дніпропетровськ та Запоріжжя. Зв'язок минулого, сучасного і нашого майбуття – ось про що повинні ми міркувати, шукаючи назву міста.

- За якими критеріями пропонуються назви Прокоф'євськ, Леонтович та Щедрик для Красноармійська?

- Ця назва повинна відповідати і історичній, і ідейно-об'єднуючій значущості цієї землі. Тим паче, сучасне головне гасло «Донбас – це Україна!» говорить про територіальну неподільність та цілісність України.

Чи відповідає цим критеріям Прокоф'євськ? Я думаю, що не відповідає. Є у великого радянського композитора Олександра Прокоф'єва у селі Красному, де він народився, і пам'ятник йому, і музей і там же у селі проходять всеукраїнські фестивалі фортепіанної музики. Бувають на цих фестивалях і закордонні гості. Все упорядковано традиційно. Захоче район перейменувати село Красне у Прокоф'євку – це їхня справа.

Чи відповідають критеріям назви Леонтович та Щедрик? Вірно, що тут кілька років жив і керував хором залізничників видатний український композитор Микола Леонтович. Наша музична школа носить його ім'я, є у місті йому пам'ятна дошка, є і вулиця. Давайте, друзі, після 10-літньої боротьби за Шевченка спорудимо-таки Великому сину України пам'ятник на законному місці – у центрі нашої площі, а потім на подвір'ї музичної школи спроможемося поставити погруддя Миколі Леонтовичу.

Що стосується назви міста, моя думка збігається з думкою краєзнавця Петра Гайворонського, колективу Шахтоуправління «Покровське», його керівника Леоніда Байсарова та патріотично налаштованих громадських об'єднань міста. Так, наша земля дихає історією козацької слави. Так, ми є західними воротами Донбасу. Так, ми – за територіальну цілісність України. Так, ми – проти війни. А покровителькою Русі-України, її захисницею, є Матінка Божа, Діва Марія.

Ще з 860 року нашої ери, коли Матінка Божа захистила Константинополь від мусульман та поганів-русичів, свідком чого став князь Аскольд, Діва Марія є покровителькою та

заступницею України. А 1 жовтня 860 року (по новому стилю це 14 жовтня) князь Аскольд, вражений побаченим святим видінням заступниці під Константинополем, повернувся до Києва з походу на Візантію та, охрестившись сам, охрестив й свою родину та військо.

З тої пори свято Покрови Божої Матері стало улюбленим святом нашого народу.

- Як традиція святкування прийшла на землі Донеччини?

- Запорозькі козаки, ідучи в похід, неодмінно брали з собою ікону Покрови Божої Матері, яку вважали своєю заступницею. Церква Святої Покрови буда головним храмом запорозьких козаків.

Нарешті, Указом Президента День Покрови став Днем захисника України, як і історично тому належить. А оскільки Донеччина – це «Землі Вольностей Запорозьких», що історичним містком протягнулись у нашу сучасність, коли наша українська заступниця Матінка Божа не пустила війну в наше місто і не перетворила його в руїни, наш обов'язок – назвати місто Покрова.

Російською мовою ця назва звучить як «Покров», українською – «Покрова», а оскільки наше місто – невід'ємна частина України, то давайте шанувати себе й нашу країну з її мовою та традиціями.

Покровськ – це теж російська калька (Комсомольськ, Хабаровськ, Новосибірськ, Загорськ і тому подібні). На «а» закінчується багато назв українських міст (Сміла, Золотоноша, Ахтирка, Буда та інші).

Я думаю, і герб буде гарним і символічним, якщо у його центрі буде зображення нашої захисниці – Матінки Божої, яка простягне свою покрову над нами та над нашим містом.

А терикони, залізничний вокзал, козацька атрибутика – це вже доповнення. Шануймо нашу православну віру, традиції та нашу історію. Тому сподіваємося: назва «Покрова» для нашого міста – майбуття, назавжди. Бо ця назва, на наш погляд, відповідає усім критеріям: і історичній пам'яті, і об'єднуючій ідеї, і викликам сучасності.

Шануймося, бо ми того варті!

Пропоную місто назвати Покрова.

Голова Громадської Ради

С.Ю. Дорош

Відповідальний секретар

О.В. Білицька

ГРОМАДСЬКА РАДА

при виконкомі Красноармійської міської ради

Шановний Руслан Валерійович!

З метою налагодження ефективного механізму взаємодії інститутів громадського суспільства з органами виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, з метою залучення громадян до участі в управлінні державними справами, надання можливості для їх вільного доступу до інформації про діяльність органів виконавчої влади, а також забезпечення гласності, відкритості та прозорості в діяльності цих органів, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», постанови Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 688 «Про внесення зміни до постанови КМУ від 03.11.2010 № 996», протоколу установчих зборів за участю інститутів громадянського суспільства із створення громадської ради при виконкомі міської ради від 17.01.2015 № 1, керуючись статтями 40, 59, 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Громадська Рада затверджена рішенням виконкому від 18.02.2015 року за № 24 «Про персональний склад Громадської Ради при виконкомі міської ради»:

1. Просимо забезпечити Громадську Раду кабінетом для роботи Ради.
2. Громадська Рада просить включити своїх членів для участі в комісіях та робочих групах, які будуть створені при виконавчому комітеті.
3. Просимо розглянути питання виділення додаткового приміщення для музею.
4. При вирішенні назви міста (Красноармійськ) просимо залучити до обговорення представників Громадської Ради Таненка О.А, Гавриленко С.М., Лисенко Д.О.
5. Просимо повідомляти Громадську Раду про проведення заходів у місті, для прийняття в них участі.

З повагою
Голова Громадської Ради

С.Ю.Дорош